

Бон. Милордъ не е отъ оныя челоуѣцы
за да говори такива неща.

Иев. Но . . .

Бон. Иди си.

Иев. Не искахъ да вѣрувашъ.

Бон. Иди си ти думамъ. (смутенъ.)

Иев. О, тойзи путь замаяхся вонстинну.
(отхожда).

СЦЕНА ДВНАДЕСЯТАЯ.

Милордъ, Бонфиль, послѣ Исаакъ.

Бон. Тая мя турга въ подозрѣніе. По-
знавамъ че не дума истина-та. Понеже иска
да покрые Господарна-та си, има тука скри-
тна нѣкоя работа. Памела не ми каза че предъ
нея съ Милорда е говорила. Иеври е по лука-
ва, и ради това треба по глубоко да испы-
тамъ работа-та. Има ли нѣкой тамъ?

Иса. Господарю.

Бон. Виде ли днесъ Милордъ Артюра?

Иса. Видѣхъ го.

Бон. Гдѣ?

Иса. Тука.

Бон. Съ кого онъ говори?